

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2013 r.

**w sprawie metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 132m ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy
o usługach płatniczych²⁾**

Na podstawie art. 132m ust. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa metodę obliczania kwoty, o której mowa w art. 132m ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Kwotę, o której mowa w art. 132m ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy, oblicza się jako sumę następujących elementów:

- 1) 4% części wielkości płatności do 5 mln euro,
- 2) 2,5% części wielkości płatności w przedziale powyżej 5 mln euro do 10 mln euro,
- 3) 1% części wielkości płatności w przedziale powyżej 10 mln euro do 100 mln euro,
- 4) 0,5% części wielkości płatności w przedziale powyżej 100 mln euro do 250 mln euro,
- 5) 0,25% części wielkości płatności powyżej 250 mln euro

- przy czym wielkość płatności stanowi jedną dwunastą całkowitej wartości transakcji płatniczych, wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję pieniądza elektronicznego, niezwiązanych z wydanym pieniądzem elektronicznym.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE (Dz. Urz. UE L 267 z 10.10.2009, str. 7).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz.

§ 3. 1. W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego, na podstawie posiadanego zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, może świadczyć wyłącznie:

- 1) usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, albo
 - 2) usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy
- kwotę obliczoną w sposób określony w § 2 mnoży się przez współczynnik korygujący k .

2. Współczynnik korygujący k wynosi:

- 1) 0,5 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) 0,8 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 4. Na potrzeby obliczenia kwoty, o której mowa w § 2, wartość transakcji płatniczych wykonanych w walucie innej niż euro oblicza się z zastosowaniem kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących w ostatnim dniu roku obrotowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PODSEKRETARZ STANU

Wojciech Kowalczyk

Za zgodność pod
względem prawnym
i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

Grzegorz Dostatni

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 132m ust. 7 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą” albo „ustawą upoważniającą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia metody obliczania kwoty funduszy własnych krajowej instytucji pieniądza elektronicznego przeznaczonych na działalność w zakresie świadczenia usług płatniczych niezwiązanych z wydawanym pieniądzem elektronicznym. Ustawa ustala maksimum wymaganej od krajowych instytucji pieniądza elektronicznego kwoty funduszy własnych na poziomie 4% z jednej dwunastej całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego.

Upoważnienie do wydania rozporządzenia ma charakter obligatoryjny, a jego przepisy są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Projekt rozporządzenia w § 2 ustala progi wartości wykonanych transakcji płatniczych, którym odpowiednio zostały przyporządkowane współczynniki procentowe, na podstawie których będą obliczane wartości minimalnych funduszy własnych wymaganych od krajowych instytucji pieniądza elektronicznego, w związku ze świadczeniem przez nie usług płatniczych niezwiązanych z wydaniem pieniądzem elektronicznym. Współczynnik procentowy maleje od 4% do 0,25%. Projektowane rozporządzenie w zakresie swojej regulacji stanowi bezpośrednią transpozycję do prawa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE (tzw. „dyrektywa EMDII”) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (tzw. „dyrektywa PSD”), odpowiednio stosowanej do instytucji pieniądza elektronicznego, zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy EMDII. W granicach dopuszczonej przez obie dyrektywy swobody dla prawodawcy krajowego, projektowane rozporządzenie przyjmuje jako rozwiązanie obowiązujące wskazaną w dyrektywie PSD metodę B (art. 8 ust. 1).

W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego, na podstawie posiadanego zezwolenia w zakresie świadczenia usług płatniczych może świadczyć wyłącznie usługę, o

której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy albo usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy (bez uwzględnienia działalności polegającej na wydawaniu pieniądza elektronicznego), kwotę obliczoną zgodnie z § 2 mnoży się przez współczynnik korygujący k , który wynosi odpowiednio 0,5 i 0,8.

Analogiczny sposób obliczania funduszy własnych został określony dla krajowych instytucji płatniczych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 261, poz. 1557).

Na potrzeby obliczenia ww. kwoty wartość transakcji, wykonanych w walucie innej niż euro, przelicza się na euro według kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego (§ 4).

Przepis końcowy zawarty w § 5 przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu jego ogłoszenia. Takie określenie terminu wejścia w życie tego aktu jest uzasadnione ze względu na obligatoryjny charakter upoważnienia, ma także znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania ustawy, bowiem umożliwia prowadzenie działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych nowym podmiotom – krajowym instytucjom pieniądza elektronicznego. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów prawnych i niektórych innych aktów normatywnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. W ocenie projektodawcy ustalenie dnia wejścia w życie rozporządzenia na dzień następujący po dniu jego ogłoszenia zapewni zachowanie minimalnego *vacatio legis*.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawców regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Stosownie do art. 132m ust. 7 ustawy upoważniającej, Minister Finansów wystąpi do Komisji Nadzoru Finansowego o wyrażenie opinii w sprawie projektowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na krajowe instytucje pieniądza elektronicznego. Do chwili obecnej nie powstała żadna taka instytucja, jak również brak jest miarodajnych danych, które pozwoliłyby określić skalę rozwoju i zakresu ich działalności w Polsce w najbliższym czasie.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi podmiotami: Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, , Polską Organizacją Niebankowych Instytucji Płatności, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, Federacją Konsumentów, Krajową Izbą Rozliczeniową, Poczta Polska, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych, organizacjami kartowymi (VISA Europe, MasterCard, American Express, Diners Club), Konfederacją Lewiatan, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, Izbą Gospodarczą Przedsiębiorstw Finansowych, Komitetem Agentów Rozliczeniowych, Radą Wydawców Kart Bankowych, Przedstawicielami Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych oraz Krajową Izbą Biegłych Rewidentów.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym nie wpłynie na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego), w szczególności nie będzie skutkować zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia, mimo iż nakłada na krajowe instytucje pieniądza elektronicznego dodatkowe wymogi kapitałowe, nie będzie miało wpływu na

konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Analogiczne wymogi obowiązują w stosunku do innej kategorii dostawców usług płatniczych - krajowych instytucji płatniczych.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Sporządził:

Szymon Woźniak
specjalista
Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego
Wydział Systemów i Usług Płatniczych
tel. 694-49-22
szymon.wozniak@mofnet.gov.pl